

Utorok 9. augusta 2016

Text: Job 23

¹Nato sa Jób ujal slova a povedal: ²Aj dnes je spurný môj nárek; Jeho ruka ťažko dolieha na moje vzdychanie. ³Kiežby som vedel, kde Ho nájdem, aby som došiel až k Jeho sídlu. ⁴Predostrel by som Mu svoj prípad a ústa by som si naplnil dôvodmi. ⁵Rád by som poznal slová, ktoré mi odpovie, a pochopil, čo mi povie. ⁶Či by s plnou silou viedol so mnou spor? Nie! Iste by bral zreteľ na mňa! ⁷Tam by mu priamy človek podal dôvody, a bol by som navždy oslobodený. ⁸Ajhl'a, ak idem dopredu, niet Ho tam, ak idem späť, nezbadám Ho; ⁹ak pôsobí na ľavej strane, nezastihnem Ho, ak sa skrýva na pravej strane, neuvidím Ho. ¹⁰Lebo On pozná cestu, ktorou kráčam, keď ma preskúša, vyjdem ako zlato. ¹¹Moja noha sa drží Jeho stopy, Jeho cestu som zachovával a neodklonil som sa. ¹²Neodchýlim sa od príkazu Jeho úst, vo svojej hrudi uschovávam slová Jeho úst. ¹³Ale On ostáva vždy jeden. Kto Mu odolá? Čo sa Mu zachce, to aj vykoná. ¹⁴Lebo On dokoná, čo mne určil; a mnoho podobných vecí má na mysli. ¹⁵Preto sa ľakám Jeho prítomnosti, keď na to myslím, chvejem sa hrôzou pred Ním. ¹⁶Boh moje srdce zbavil odvahy a Všemohúci ma uviedol do zmätku. ¹⁷Lebo nie tma ma umlčuje, aj keď temnota zakrýva mi tvár.

Piesne: ES č. 311, 283

Zamyslenie nad Božím slovom:

S biblickou knihou o zbožnom Jóbovi som sa po prvýkrát stretla ako dieťa na vyučovaní detskej besiedky. Doteraz mi v pamäti utkveli veľmi zvláštne asociácie. Bol zbožný, úprimný, stránil sa zlého, a predsa smrteľne ochorel. Bol veľmi bohatý, no o všetko prišiel. Mal veľkú rodinu, no napokon zostal sám. Dá sa to všetko vôbec prežiť? Ako je možné, že sa také veci udejú takému úprimne veriacemu človeku? Nikdy mi to nedávalo zmysel a pre mnohých ľudí to zostáva tajomstvom navždy. Logika tej doby reprezentovaná tromi Jóbovými priateľmi bola jasná: chudoba, choroba, strata rodiny sú jasným dôkazom Božieho hnevu, ktorý si človek zaslúži za svoj hriech. Ako však vieme, nie všetky záležitosti života a smrti sa dajú takto jednoznačne a jednoducho posúdiť. Sú „veci“, ktoré sú oveľa zložitejšie, než je naša ľudská logika. I Jób na ceste svojho utrpenia prechádza rôznymi fázami. Hľadá, pátra, zvažuje, ako pochopiť Božie konanie, ako nájsť odpovede na svoje mučivé otázky. Podľa nášho textu je uvedený do zmätku a nevie sa v ňom orientovať. A tak nové generácie veriacich s ľútosťou hľadajú na jeho príbeh. A často v ňom vidia seba. Mnohí opustení či chorí ľudia, mnohí, čo prežili rodinné tragédie či iné straty, prežívajú tento príbeh znova a znova. Aké sú ich vnútorné pocity? Smútok, sklamanie, zatrpknutosť. Čoho sa chytiť, kde nájsť nádej? Ako čítame v našom texte, biblický Jób vidí svoju nádej v stretnutí s Bohom. Chce ísť za Ním, chce nájsť Jeho sídlo, chce Mu predstrieť svoj prípad. Verí, že Boh ho neodsúdi a že z tejto skúšky vyjde ako zlato – čistý a pre Boha vzácny. Jeho viera objaví, čo je to Božie milosrdenstvo.

Aj dnešný človek hľadá. Pýta sa na mnoho vecí, chce odpovede. Odpoveď je v stretnutí s Bohom. Božie milosrdenstvo sa k nám, biednym, hriešnym a zúfalým ľuďom, skláňa v Pánovi Ježišovi Kristovi. Odpoveď je na Golgote. Odpoveď je v prázdnom hrobe. Odpoveďou je naša viera. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, vyznávame pred Tebou svoju biedu a prosíme o Tvoje veľké milosrdenstvo. Skloň sa k nám, hriešnym ľuďom, a dopraj nám, aby sme v Tvojom Synovi a našom Pánovi Ježišovi Kristovi našli nádej v trápeniach a skúškach nášho života. Amen.

Mgr. Erika Stančeková, námestná farárka v CZ ECAV Dolný Kubín (LOS)